

Kommentar till Migrationsöverdomstolens beslut 2010-03-19 i fråga om förordnande av offentligt biträde i ärende om överföring enligt Dublinförordningen när utlänningen hålls i förvar (UM 9345-09)

Migrationsöverdomstolen konstaterar i detta beslut att offentligt biträde inte kan förordnas i ärenden om överföring enligt Dublinförordningen. Däremot är det möjligt att förordna ett offentligt biträde i ärende om verkställighet av ett överföringsbeslut om utlänningen hållits i förvar sedan mer än tre dagar (18 kap. 1 § första stycket 4).

Migrationsöverdomstolen uttalar följande.

Det i målet aktuella beslutet om överföring enligt Dublinförordningen är förenat med ett beslut om förvar. Det är därmed inte endast fråga om en fördelning mellan två medlemsstater i Europiska unionen av ansvaret för asylprövningen, utan även fråga om en materiell prövning av förutsättningarna för förvarstagande. Beslutet om överföring ska dessutom verkställas oberoende av om det vunnit laga kraft, vilket innebär att den enskilde befinner sig i en särskilt utsatt situation. Migrationsöverdomstolen anser att bestämmelsen i 1 kap. 9 § utlänningslagen, enligt vilken vad som förskrivs om avvisning och utvisning i utlänningslagen i tillämpliga delar också gäller för beslut om överföring enligt Dublinförordningen, under dessa omständigheter medför att det kan föreligga en rätt till offentligt biträde med stöd av 18 kap. 1 § första stycket 4 utlänningslagen.

Detta innebär att offentligt biträde kan förordnas i ärenden om verkställighet av beslut om överföring i samma utsträckning som gäller i ärenden om verkställighet av avvisnings- och utvisningsbeslut, dvs. att samma behovsprövning ska göras.

Rättsläget har därmed förändrats i förhållande till vad som anges i kommentaren 2008-09-18 till avgörandena MIG 2008:7 och UM 2513-07.